

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Simona Petřlová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2015/2016
Název práce	Formy jinakosti ve fotografickém projevu		
Vedoucí práce	Mgr Barbara Hucková, MBA		

Autorka bakalářské práce si vybrala téma, které si jistě zaslouží zamyšlení. Možná by bylo správnější nazvat práci Jiné jinakosti ve fotografii. Jako cíl si vytkla definovat pojem jinakosti a následně uvedení příkladů fotografů, kteří nebyli jen jiní přístupem ve fotografickém mediu, ale sami se výrazně lišili něčím od většinové společnosti ve své době. Jak sama autorka píše v současné době se jinakost vytrácí a stává se téměř klišé. Ale jak dlouho toto bude trvat a kam se to rozvine?

V první části autorka bakalářské práce má snahu popsat její vlastní chápání jinakosti. Zároveň ale by bylo třeba neopomenout, že jinakost může být i „pouhou“ odlišností od většiny, masy, či od toho, co známe a je nám blízké; následně i jiné oproti obvyklého chápání či v případě fotografie vidění či někdy až opačností či extrémně i deviací. Samotná definice jinakosti je nesmírně obtížná a jsem ráda, že si autorka snažila najít své vnímání jinakosti.

V následující kapitole vybírala autory fotografující jinakost tak, že není pro mě dostatečně jasný klíč k výběru. Možná by se dal pochopit výběr jako ukázka těžkých životních příběhů fotografů, protože častokrát / i sama autorka to tak vysvětluje/ zachycování druhých „jiných“ lidí je pro ně jistou formou terapie. Výběr je velmi subjektivní, je škoda, že nebylo více prostoru pro obsáhlejší vysvětlení. Věřím, že autorka chtěla představit ty autory, kteří reprezentují určité abnormality. Do konceptu mi ne zcela zapadá kapitola Přínos jinakosti v módní fotografii – myslím, že by se dala módní fotografie zařadit v tomto pojetí do inscenované fotografie, která odráží autorská stigmata svých vlastních životních prožitků.

Jistě tedy je, že by se při tomto tématu také mělo uvažovat o etice výběru a publikování témat /tak jak je to často zmiňováno u publikování reportáží/. Autorka se však tomuto tématu výběrem fotografů, kteří se věnují spíše autorské tvorbě / ač by se o tom dalo polemizovat/ vyhnula.

Je škoda, že se autorka ve větší míře čerpala především z internetových zdrojů, jistě by jí napomohla v orientaci a lepší systematickosti sociologická literatura. Stejně tak by se mohla dotknout i tématu stylu. Je však pravdou, že pak bakalářská práce musela být daleko obsáhlejší.

Celkově je bakalářská práce jistě především pro autorku dobrým zamyšlením nad tématem svobody člověka.

I přes uvedené výhrady doporučuji bakalářskou práci k obhajobě s hodnocením dobře.

Návrh klasifikace

V(e) dne

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Simona Petřlová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2015/2016
Název práce	Fake Furs, Totem		
Vedoucí práce	MgA. Nikola Tláskalová		

Soubor Fake Furs Simony Petřlové je otevřenou zповědí o autorčině lásce k plyši. Pro mnohé nepochopitelný vztah, který se může jevit spíše jako jistá forma fetiše, se Simona pokouší analyzovat a nahlédnout na něj z hlediska sociologického, psychologického či empirického. Snaží se nám tak otevřít cestu k jeho pochopení.

Autorka k tématu přistupuje vážně, nijak ho neparoduje a volí spíše vědeckou metodologii. Pomocí krátkých inscenovaných videí například divákům předkládá teorie zabývající se roztomilostí; jaké fyziognomické rysy vyvolávají dojem roztomilosti, proč je roztomilost důležitá pro přežití a že v nás může vyvolat i agresi. Více o teoretickém základu těchto vizuálních komentářů se můžeme dozvědět v příložené publikaci, kde jsou však myšlenky bohužel pouze heslovitě nastíněné. Místo odborné průvodní publikace, která mohla přiblížit citované teorie i zamýšlený koncept, jde tak spíše jen o rozředění instalace.

Velkou část souboru tvoří fotografie autorčiných přátel, kteří pravděpodobně sdílejí její fascinaci plyšem. Tyto fotografie můžeme vnímat jako pokus o sociologický výzkum vázaný ke zvolenému tématu. Aby však mohl být výzkum smysluplnou studií, musel by obsahovat významně vyšší počet fotografií, než jaký nám autorka předkládá, a definovaný vzorek portrétovaných, na kterém by se daly spojitosti či rozdílnosti pozorovat. Součástí instalace je také plyšový objekt, který vybízí k vlastnímu haptickému zážitku.

Souborem Fake Furs se autorka snaží zprostředkovat divákovi svůj vztah k plyši. Namísto sebereflexe Simona střídá různé pohledy zvenčí a celek se nakonec lehce ztrácí v přehnaně širokém záběru, který nedovoluje divákovi koncentrovat se a vcítit do autorčina pocitu. Výsledek působí upřímným dojmem, otázkou ale zůstává, zda v divákovi zanechá pocit empatie či ztotožnění.

Simonino zaujetí plyšem dokazuje jednotná tematika, kterou vykazují všechny části její práce. Katalog produktů s názvem Totem zobrazuje plyšové hračky, které byly z různých důvodů odloženy do ústraní. Simona odhozené hračky sesbírala a nafotografovala s úmyslem dát jim nový domov. Rozhodla se přitom podívat pod povrch, a to především formálně. Katalog zobrazuje plyšové hračky, ale nepracuje prvoplánově s naší slabostí pro roztomilost. Vznikly tak fotografie výplní plyšových hraček, v nichž Simona během procesu navíc nečekaně objevila skryté předměty.

Prvotní ostych autorky hračky poškodit, jeho překonání a důkladná práce s preparováním tak, aby je bylo možné po fotografování uvést do původního stavu, svědčí o intimním vztahu autorky k těmto hračkám. Ten během fotografování jistě prošel určitou změnou. Simona tak prokázala kromě silného zaujetí tématem také ochotu pracovat se svým vztahem k tomuto materiálu, i když téma by se dalo jistě dále rozvíjet. Autorka by mohla nalézat další ukryté předměty, jako pozadí využívat jiné uskladňovací materiály, pracovat se světlem. Ostatně, hrát si.

Návrh klasifikace C - dobře

V Praze dne 7. 6. 2016

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte